

Sygn. akt XV C 323/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agata Wojciszke

Protokolant: sekr.sąd. Justyna Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 r. na rozprawie w Gdańsku

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko J. S.

o nakazanie

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz pozwanej J. S. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt XV C 323/12

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w dniu 20 września 2010 (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniosła o nakazanie J. S. zaniechania wykorzystywania informacji stanowiących jego tajemnicę (informacje handlowe, informację technologiczne, know-how), które pozwana zabrała, w sposób nieuprawniony, na szkodę powoda jako swojego byłego pracodawcy i wykorzystuje od dnia 20 marca 2009 do dnia wniesienia pozwu oraz o nakazanie pozwanej zapłaty na rzecz Instytutu Dziedzictwa Narodowego w W. kwoty 50.000 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, że prowadzi działalność polegającą między innymi na świadczeniu usług w zakresie transportu drogowego i spedycji; zatrudniał pozwaną w okresie od 1 czerwca 2000 do 1 lutego 2004 w charakterze kierownika spedycji i w okresie od 2 lutego 2004 do 30 kwietnia 2009 w charakterze dyrektora handlowego. Pozwana, w związku z pełnionymi funkcjami, miała dostęp do tajemnicy przedsiębiorstwa, na którą składały się między innymi komputerowa baza danych teleadresowych klientów powoda, wysokość i sposób naliczania marż handlowych oraz sposób ich tworzenia, a także istotne informacje organizacyjne dotyczące sposobów funkcjonowania powoda na rynku usług transportowych i spedycyjnych - tzw. know-how. Powód podjął działania mające na celu zachowanie tych wiadomości w tajemnicy, w szczególności nieujawnianie ich do wiadomości publicznej, pozwana została zaś poinformowana, w chwili rozpoczęcia zatrudnienia, o zasadach zachowania w tajemnicy wszelkich informacji gospodarczych, technologicznych itp., w posiadanie których wejdzie w związku z wykonywaniem pracy na rzecz powoda.

W dniu 8 marca 2009 pozwana podpisała z M. K. i K. K., również byłymi pracownikami powoda, umowę spółki, która zarejestrowana została pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., pozwana została wiceprezesem zarządu tej spółki. Działalność pozwanej jest w zasadniczym nurcie tożsama z działalnością powoda, wobec czego powód, w dniu 12 maja 2009, złożył w Prokuraturze Rejonowej Gdańsk Oliwa w Gdańsku zawiadomienie

o popełnieniu na jego szkodę przestępstwa określonego w art. 23 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, które w dacie wniesienia pozwu prowadzone było przez Prokuraturę Okręgową w Toruniu pod sygnaturą V Ds 12/10. W toku tego postępowania ustalono, że pozwana w sposób nieuprawniony wykorzystuje tajemnicę powoda - w okresie od kwietnia do maja 2009 wykorzystwała stanowiące tajemnicę powoda informacje handlowe, w szczególności dane teleadresowe kontrahentów powoda i wiedzę o stosowanych przez niego marżach handlowych, w oparciu o nie rozpoczęła z tymi podmiotami współpracę gospodarczą.

W piśmie z dnia 1 września 2009 powód wezwał pozwaną do zaprzestania dokonywania czynów nieuczciwej konkurencji, w szczególności do zaprzestania wykorzystywania informacji stanowiących jego tajemnicę, w posiadanie których pozwana weszła podczas świadczenia pracy na rzecz powoda, pozwana nie uznała jednak otrzymanego wezwania.

W odpowiedzi na pozew nadesłanej w dniu 1 grudnia 2010 J. S. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

Pozwana zaprzeczyła, by dopuściła się wobec powoda działań mających charakter czynów nieuczciwej konkurencji, w szczególności naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa strony powodowej. Pozwana przyznała, że była pracownikiem powoda, a po wypowiedzeniu umowy o pracę podjęła zatrudnienie w spółce działającej na rynku konkurencyjnym, prowadzącej działalność spedycyjną. Pozwana podniosła jednak, że powód nie sprecyzował, jakich czynów nieuczciwej konkurencji miała się ona dopuścić oraz kiedy i gdzie miały one miejsce. Pozwana wskazała, że nieznanne są jej tak informacje technologiczne, jak i know how, które mogłaby wykorzystać, nie wiadomo przy tym, z czego powód wywodzi swoją wyłączność co do nich. Kontrahenci powoda są uczestnikami otwartego konkurencyjnego rynku, zlecającymi transport konkurującym ze sobą przedsiębiorcom. Lista kontrahentów nie mogła stanowić tajemnicy przedsiębiorstwa powoda, gdyż określona informacja przestaje być tajemnicą przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeśli każdy konkurent może się o niej dowiedzieć zwykłą i legalną drogą. Do informacji o zleceniach na usługi spedycyjne i transportowe, składanych i pozyskiwanych za pośrednictwem platform internetowych, może mieć dostęp każdy zainteresowany przedsiębiorca, nie sposób uznać ich zatem za tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu powołanego wcześniej przepisu. Na takich zleceniach oraz na korespondencji elektronicznej kierowanej do różnych przedsiębiorców opierała swoją działalność spółka (...) od początku swojego istnienia, kalkuluje przy tym stawki świadczonych usług w oparciu o minimalizację kosztów i maksymalizację przychodu, nie sugerując się stawkami transportowymi innych przedsiębiorców.

Działalność (...) opiera się na treści art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej, a ewentualna zbieżność klientów u powódki i (...) jest wyłącznie wynikiem charakterystyki rynku. Rozwiązanie stosunku pracy pomiędzy stronami nastąpiło na skutek złej atmosfery pracy, a rozwiązując stosunek pracy z pozwaną W. Ł., prezes zarządu powoda, złożył zapewnienie, że nie pozwoli M. K., pozwanej i K. K. na prowadzenie działalności konkurencyjnej. W następstwie tego zapewnienia złożone zostało przez powoda zawiadomienie o popełnieniu czynu przewidzianego ustawą o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, prowadzone przez ponad rok śledztwo nie dało jednak podstaw do przedstawienia komukolwiek zarzutów popełnienia czynu zabronionego.

Pozwana już w okresie zatrudnienia u powoda posiadała ogromną wiedzę o rynku spedycyjnym, właśnie jej bogate doświadczenie zawodowe stało się przyczyną zatrudnienia u powoda i przelożyło się na wzrost jego obrotów. Złożenie powództwa, podobnie jak zawiadomienia o rzekomym popełnieniu przestępstwa i pozwu w sprawie rozpatrywanej przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie IX GC 492/10, jest - w ocenie pozwanej - wyrazem chęci odwetu na byłym pracowniku, który podjął pracę u konkurencyjnego pracodawcy.

W pismach z dnia 27 grudnia 2010 (k. 147-149) i 9 stycznia 2012 (k. 479-480) pozwana wniosła o zawieszenie postępowania, wniosek nie został uwzględniony przez Sąd, zawieszeniu postępowania sprzeciwiał się również powód.

W piśmie z dnia 15 sierpnia 2012 (k. 584-590) powód sprecyzował, że zarzuty przeciwko pozwanej opiera na przepisie art. 3 ust. 1 i art. 11 ust. 1-4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Wskazał, że pozwana od 30 marca 2009 w G. oraz w Ż. dopuściła się wielokrotnie na jego szkodę deliktów polegających na przekazaniu

innym pracownikom (...) i wykorzystaniu mających wartość gospodarczą informacji stanowiących tajemnicę powoda; pozwana skopiowała z systemu informatycznego powoda, bez zgody prezesa zarządu, wykaz 1.350 kontrahentów wraz z przyporządkowanymi do nich informacjami gospodarczymi, handlowymi i innymi mającymi wartość gospodarczą oraz zabrała 22.000 wiadomości mailowych, w tym plik (...); w dniu 19 kwietnia 2009 pozwana przyjęła, od M. K., za pośrednictwem poczty elektronicznej, plik (...) obejmujący kontrahentów współpracujących z powodem w okresie od stycznia 2007 do lipca 2008, w analogiczny sposób pozwana przyjęła mail z dnia 22 marca 2009 z informacją o posiadaniu przez M. K. danych kontrahentów powoda i mail z dnia 6 maja 2009 z wykazem kontrahentów krajowych powoda, czym naruszyła interes powoda jako przedsiębiorcy. Ponadto pozwana w dniach 17 kwietnia i 21 maja 2009 przyjęła od M. K., a następnie wykorzystwała, dane dotyczące kontaktów powoda z firmą (...), zaś w okresie pomiędzy 1 kwietnia a 13 lipca 2009 przyjęła pliki: "(...)" obejmujący dane 195 podmiotów współpracujących z powodem i "realizowane zlecenia" zawierający wykaz 122 kontrahentów powoda, a także, w dniu 3 czerwca 2009, pliki z mailami i danymi objętymi tajemnicą przedsiębiorstwa powoda, skopiowane z systemu (...) przez K. K.. Powód zarzucił pozwanej, że wykorzystując zabrane od powoda informacje zawarła z jego klientami 259 umów spedycyjnych i "pozyskała" do dalszej współpracy z (...) dalszych 131 klientów powoda.

W piśmie z dnia 27 grudnia 2012 (k. 691-696) powód po raz kolejny sprecyzował żądanie pozwu wnosząc o nakazanie pozwanej zaniechania wykorzystywania informacji stanowiących jego tajemnicę, zabranych na jego szkodę w sposób nieuprawniony i w konsekwencji nakazanie pozwanej zaprzestania prowadzenia działalności z wymienionymi w piśmie 154 podmiotami (k. 749-753), zakres tych podmiotów ograniczył na rozprawie w dniu 24 maja 2013 (k. 1016).

W piśmie z dnia 24 maja 2013 (k. 1006) pozwana podtrzymała wniosek o oddalenie powództwa, również w rozszerzonym zakresie, wskazując dodatkowo, że gdyby przyjąć, iż dopuściła się ona wobec powoda naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa, to upłynął już trzyletni okres, po którym jej działania nie noszą cech deliktu, zatem w chwili orzekania nie będzie istniała bezprawność działania.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. jest przedsiębiorcą świadczącym - między innymi - usługi z zakresu transportu drogowego towarów i pozostałego transportu lądowego pasażerskiego.

Pozwana J. S. (z domu P.) była pracownikiem powoda w okresie od 1 czerwca 2000 do 30 kwietnia 2009, początkowo jako kierownik spedycji, później - jako dyrektor handlowy. Wcześniej pracowała jako spedytor w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (od listopada 1998 do sierpnia 1999) i (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (od września 1999 do lutego 2000), jak również w przedsiębiorstwie (...) w S. (od marca do sierpnia 2000).

W dniu 7 marca 2009 pozwana zawiązała z innymi byłymi pracownikami powoda - M. K. i K. K. - umowę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, przedmiotem działalności której miał być, między innymi, transport lądowy i rurociągowy oraz usługi wspomagające transport; w dniu 11 marca 2009 wspólnicy, wchodzący jednocześnie w skład zarządu, złożyli wniosek o rejestrację (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.; spółka utworzyła później biura spedycyjne w M. i R..

W dniu 13 lipca 2009 w siedzibie (...) w Ż., przy ul. (...), w toku prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową Gdańsk - Oliwa w Gdańsku postępowania w sprawie 3 Ds 61/09, zabezpieczono dane z systemu informatycznego (...), złożonego z jednego serwera z przyłączonymi pięcioma stacjami roboczymi, obejmujące rekordy kontrahentów wprowadzane systematycznie od dnia 3 kwietnia 2009 do daty zabezpieczenia.

Prowadzone w dalszym ciągu przez Prokuraturę Okręgową w Toruniu, pod sygnaturą V Ds 12/10, śledztwo w sprawie wykorzystania w okresie od marca do maja 2009 przez byłych pracowników powoda we własnej działalności gospodarczej informacji stanowiących tajemnicę powoda, co wyrządziło powodowi szkodę, tj. o czyn z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji zostało umorzone postanowieniem z dnia 11 czerwca 2010; postanowienie to zostało jednak uchylone przez Sąd; postanowieniem z dnia 10 listopada 2011

Prokuratura Okręgowa we Włocławku przedstawiła pozwanej, w sprawie V Ds 3/11, zarzut przestępstwa z art. 23 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w związku z art. 12 kk. Postanowieniem z dnia 30 maja 2012 Sąd Rejonowy w Kartuzach, rozpoznając sprawę pozwanej oraz M. K. i K. K. oskarżonych o opisany czyn, przekazał ją Prokuraturze Okręgowej we Włocławku celem uzupełnienia postępowania przygotowawczego z uwagi na jego istotne braki. W dacie zamknięcia rozprawy opisane postępowanie karne (II K 38/12) nie zostało zakończone.

/okoliczności bezsporne, potwierdzone:

- odpisem KRS powoda - k. 13-19,
- świadectwami pracy pozwanej - k. 23 / 32, 99, 98, 100-101,
- odpisem skróconym aktu małżeństwa pozwanej - k. 29,
- umową pozwanej o pracę - k. 25 / 30,
- rozwiązaniem umowy o pracę i porozumieniem o rozwiązaniu umowy - k. 33, 34,
- wnioskiem o rejestrację - k. 188-200,
- umową spółki z o.o. - k. 201-205,
- opinią BK-11/09 - k. 179-186,
- postanowieniem o umorzeniu postępowania - k. 310-328,
- postanowieniem w sprawie II Kp 430/11 Sądu Rejonowego w Włocławku - k. 343,
- uzasadnieniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów pozwanej - k. 487-488,
- postanowieniem z 30 V 2012 - k. 549-551/

Pozwana potwierdziła (oświadczeniem opatrzonym podpisem, jednak nieopatrzonym żadną datą) zapoznanie się z regulaminem pracy i wynagradzania pracowników powoda obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2008, który przewidywał między innymi, że do obowiązków pracownika należy ochrona tajemnicy służbowej, gospodarczej oraz dóbr osobistych współpracowników w zakresie wynikającym z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 o ochronie danych osobowych, a tajemnicą służbową objęte są między innymi: cenniki, listy klientów, oprogramowanie, know-how organizacyjne, listy dostawców, treść negocjacji i umów handlowych oraz sprawy technologii wykonywania prac, księgowe, podatkowe, bankowe i finansowe. Regulamin stanowił też, że pracownik nie powinien przyjmować na adres zakładu pracy prywatnej korespondencji ani wykorzystywać urządzeń łączności w zakładzie pracy do celów prywatnych, zastrzegając dla pracodawcy prawo "przeglądania zwrotności poczty elektronicznej wysyłanej i otrzymywanej przez pracownika z kont elektronicznych pracodawcy", nakładając przy tym na kierowników komórek organizacyjnych zobowiązanie do zapoznania podległych pracowników z jego postanowieniami poprzez przyjęcie od pracowników stosownych oświadczeń na piśmie. Pracownicy nie parafowali odpisów regulaminu, z którym mieli się zapoznać, nie potwierdzali ich doręczenia, mieli jednak możliwość ewentualnego zapoznania się z nim w sekretariacie; żadnych konkretnych informacji nie oznaczano dla pracowników jako poufnych.

Powód - w roku 2009 - wykorzystywał do obsługi swojego przedsiębiorstwa oprogramowanie (...), system komputerowy składał się z jednego serwera i około 60 stacji roboczych (w centrali i dwóch oddziałach terenowych), dostęp do sieci komputerowej z zewnątrz realizowany był przez połączenie typu (...). Korzystanie z systemu informatycznego powoda ograniczone było dla każdego użytkownika loginem i hasłem, a zakres dostępu do niego uzależniony był od zajmowanego stanowiska, każde wejście do systemu było przy tym rejestrowane. Wyznaczone przez

prezesa zarządu osoby miały możliwość eksportowania danych z systemu (...) w formacie E., pozwana należała do takich osób.

M. K., późniejszy wspólnik pozwanej w (...), był u powoda wiceprezesem zarządu i dyrektorem zarządzającym (wcześniej pracował w (...) S.A.), posiadał również szeroki dostęp do systemu informatycznego; w dniu 21 lipca 2008 zrezygnował z funkcji, prawdopodobnie w dniu 28 lipca 2008 nastąpiło zablokowanie uprawnień do korzystania przez niego z systemu powoda, w dniu 22 lipca 2008 był - przez jedną minutę - zdalnie zalogowany do systemu powoda, ale nie można stwierdzić, jakie w tym czasie wykonał czynności, bowiem powód nie gromadził w tamtym czasie odpowiednich logów; przeprowadzona jeszcze w lipcu 2008, na zlecenie prezesa zarządu powoda, kontrola nie wykazała kopiowania bazy danych. M. K. dysponował jednak danymi o kontrahentach powoda aktualnymi na lipiec 2008, do których odwoływał się w korespondencji prowadzonej w pierwszych miesiącach działalności (...), również z pozwaną. Podobnie K. K., również współpracujący z pozwaną w ramach (...), wcześniej pracujący w spedycji w H., kontynuujący współpracę ze znanymi z tego czasu podwykonawcami, dysponował danymi, w oparciu o które świadczył wcześniej pracę u powoda.

Mimo zbieżności usług oferowanych przez powoda i (...), działania tej ostatniej uwarunkowane były charakterem jej działalności jako spedytora, podczas gdy powód był wówczas firmą transportową, a dodatkowo zajmował się spedycją. Stawki każdej z firm świadczących usługi spedycyjne i transportowe były przy tym negocjowane na bieżąco, w zależności od sytuacji na rynku, zdarzało się, że były ustalane na dłuższy czas w kontraktach podpisywanych z większymi klientami; w ocenie spedytorów nie było ustalonych górnych lub dolnych granic, doświadczeni spedytorzy wiedzieli jednak, jak mogą zakwotować transport, żeby dostać zlecenie, często zdarzało się przy tym, że klienci byli związani z konkretnymi obsługującymi ich osobami, o współpracy z danym przewoźnikiem decydowały zatem bardziej względy osobiste niż organizacyjne. Praca u powoda i u innych spedytorów polega przy tym na wykonywaniu podobnych zadań, korzysta się ewentualnie z różnych programów, różnych ułatwień i różnych giełd internetowych.

Dowód: - oświadczenie o zapoznaniu się z regulaminem - k. 24,

- regulamin pracy - k. 35-63,

- zeznania świadka K. K. - k. 241-243,

- potwierdzenie zatrudnienia w H. - k. 103-106,

- zeznania świadka K. W. - k. 246-248,

- zeznania świadka K. B. (1) - k. 463,

- protokół zeznań K. B. (2) w sprawie IX GC 492/10 - k. 676-678,

- zeznania świadka K. B. (2) - k. 505-506,

- opinia BK 11/09 - k. 179-186,

- wiadomości z 19 IV, 22 III, 6 i 21 V 2009 - k. 372 / 600, 373 / 601, 374 / 602 i 388 / 605 / 646,

- zeznania świadka M. K. - k. 243-246,

- świadectwo pracy - k. 102,

- zeznania świadka A. K. - k. 462-463,

- zeznania świadka M. B. - k. 460-462,

- zeznania świadka K. D. - k. 504-505,

- zeznania świadka T. M. - k. 560-561.

(...) również od rozpoczęcia swojej działalności korzystała z oprogramowania (...) system obejmował serwer i pięć przyłączonych do niego stacji roboczych z analogicznym dostępem do niego z zewnątrz jak u powoda, z dostępu zdalnego korzystał M. K. i jego żona, każdy z pracowników wyposażony był w login i hasło.

Porównanie zabezpieczonych w dniu 29 czerwca 2009 u powoda i w dniu 13 lipca 2009 w (...) wykazów kontrahentów - odpowiednio 8.344 i 487 pozycji - wykazało, że tożsamy jest 336 rekordów, przy czym 8 z nich zostało umieszczonych standardowo w systemie przez producenta oprogramowania (...). Pozostałe rekordy były dodawane sukcesywnie, nie stwierdzono zmian w datach ich zapisów, nie ustalono też żadnych szczególnych zbieżności charakterystycznej pisowni badanych danych, które mogłyby wskazywać na to, że stanowią one fragment bazy danych powoda; wszystkie daty w bazie danych powoda, zabezpieczone w rekordach nr 2, 7 i 8 dotyczą dnia "3 października 2006", a w (...) opatrzone są datami "6 i 14 lipca 2006" jako "datą ostatniej zmiany" (mimo że spółka rozpoczęła działalność dopiero w marcu 2009); według biegłego sporządzającego, w sierpniu 2009, opinię na potrzeby sprawy 3 Ds 61/09 Prokuratury Rejonowej Gdańsk - Oliwa w Gdańsku, może to świadczyć o zaimportowaniu jej z zewnętrznego źródła.

W sierpniu 2011 przeprowadzona została ponadto, na potrzeby postępowania w sprawie V Ds 3/11 Prokuratury Okręgowej we Włocławku, w oparciu o dane zabezpieczone w dniu 18 grudnia 2009, analiza zestawień kontrahentów powoda i (...) celem ustalenia podmiotów występujących w okresie od 8 kwietnia do 29 maja 2009 w obu zestawieniach. Wykazała ona tożsamość 48 spośród 66 kontrahentów (...) z tamtego okresu.

Pracownicy powoda mieli też możliwość przechowywania swojej korespondencji mailowej, obejmującej użyteczne w ich pracy dane, przy czym mieściła się ona w systemie O., a nie (...), nie objętym już zabezpieczeniem w postaci braku możliwości eksportu danych. Korespondencja prowadzona przez pozwaną podczas pracy u powoda, obejmująca około 22.000 pozycji, została zabezpieczona na komputerze używanym przez nią w (...), obejmowała również korespondencję pozasłużbową; z analizy dokonanej przez informatyka powoda wynika, że jej zapisu dokonano w dniu 1 kwietnia 2009, a wcześniejszy zapis miał miejsce w dniu 30 marca 2009.

Dowód: - opinia BK 11/09 - k. 179-186,

- zeznania świadka K. G. - k. 507,

- sprawozdanie z analizy zestawień kontrahentów z VIII 2011 - k. 349-359,

- protokół zeznań K. B. (2) w sprawie IX GC 492/10 - k. 676-678,

- zeznania świadka M. A. - k. 562-564 i 741 w zw. z 740,

- zapisy na płytach z k. 393 i 394.

(...) od dnia 2 kwietnia 2009 uczestniczyła w giełdzie ofert transportowych (...)(do dnia 26 maja 2009, przy czym w pierwszym miesiącu złożyła oferty 157 ładunków, w drugim - 277, ponownie korzystała z giełdy od 28 września 2009), składała również oferty w ramach (...) Giełdy (...) - w okresie od marca do czerwca 2009 było do 1.357 zgłoszeń. Od 31 sierpnia 2010 (...) uczestniczyła w T., a od 20 kwietnia 2009 jest aktywnym użytkownikiem platformy komunikacyjnej T. (mając dostęp do zleceń tych firm załadowniczych, które ją autoryzowały).

Część zleceń otrzymanych przez (...) była pozyskana dzięki osobistym kontaktom jej współników, często wywodzącym się z wykonywanych wcześniej przez nich prac; w części byli to klienci korzystający wcześniej z usług powoda. Niektórzy klienci powoda informowali go też o staraniach ich pozyskania przez (...), zdarzało się, że do powoda omyłkowo przychodziły wiadomości kierowane do (...).

Dowód: - rachunek za użytkowanie i opłatę aktywacyjną w (...) - k. 77 / 124,

- umowa o użytkowaniu giełdy ofert transportowych (...) k. 129,
- formularz rejestracyjny i rachunek za pakiet promocyjny w T. - k. 132-133, 126,
- strony T., T., T. - k. 107, 109-111, 112-121,
- informacja z giełdy T. - k. 523-524,
- informacja z giełdy T.- k. 529-530,
- protokół zeznań J. C. w sprawie IX GC 492/10 - k. 681,
- protokół zeznań A. U. w sprawie IX GC 492/10 - k. 684-686,
- zeznania świadka M. K. - k. 1017 w zw. z 1014,
- zeznania świadka K. K. - k. 1017 w zw. z 1015,
- przesłuchanie prezesa zarządu powoda W. Ł. - k. 1017 w zw. z 1015,
- przesłuchanie pozwanej J. S. - k. 1017 w zw. z 1015-1016.

Powodowi nie wiadomo, z którymi kontrahentami objętymi zabezpieczonymi wykazami, a których dotyczyło żądanie nakazania pozwanej zaprzestania z nimi współpracy, (...) współpracowała w dacie zamknięcia rozprawy. Powód nie wskazał też na konkretny rozmiar spadku obrotów, jaki miał nastąpić u niego po utworzeniu (...) ani nie wymienił klientów, którzy odeszli od niego, decydując się w zamian na współpracę z (...).

/okoliczności bezsporne/

Przestawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia stron i zeznania przesłuchanych świadków, a także złożone dokumenty, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron, nie budziła również wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Wyjaśnienia stron były, w ocenie Sądu, nacechowane ich osobistym nastawieniem do sporu i ściśle związane z wzajemną subiektywną oceną działań każdej z nich; poza zakresem, w jakim odzwierciedlały same przypuszczenia stron, brak jednak podstaw, by odmówić im wiarygodności. Zeznania świadków były co do zasady spójne, konsekwentne i wzajemnie się uzupełniały. W przypadku części z nich widoczne było związanie z jedną ze stron, jednak sprzyjanie powodowi lub pozwanej nie prowadziło, zdaniem Sądu, do podawania przez świadków nieprawdziwych informacji. Świadkowie przyznawali przykładowo, że nie wiadomo im o utracie konkretnych klientów przez powoda, jak M. A. co do (...)

Wątpliwości może budzić twierdzenie świadka M. K., że kończąc pracę u powoda nie skopiował jego danych aktualnych na lipiec 2008, skoro do danych tych odwoływał się w swojej późniejszej korespondencji prowadzonej już podczas działania w (...). Ewentualne sporządzenie jednak takich kopii, skoro nie wykazano żadnego jego związku z postępowaniem pozwanej w zakresie pozyskiwania poufnych informacji, nie zmienia oceny roszczenia powoda; tym bardziej, że świadek M. K. przykładowo w wiadomości z k. 372 odsyłał na równi do swojego zasobu danych, jak do możliwości znalezienia potrzebnych danych w internecie. Potwierdza to, wraz z wiadomościami - przykładowo - z k. 373, 374 czy 388 stopniowe budowanie zasobu klientów (...) w oparciu o własną pracę jej założycieli dostosowaną do potrzeb tworzonego przedsiębiorstwa.

Zeznania świadka R. Z. nie wniosły do sprawy istotnych danych za wyjątkiem potwierdzenia okoliczności, w jakich współpracujący później z pozwaną K. K. polecił sporządzenie list klientów powoda w związku z planowaną reorganizacją obsługi kluczowych klientów; w tym kontekście domysły świadka T. M. co do przyczyny wydania przez

K. K. tego polecenia nie są dostatecznie umotywowane, by dawać im pierwszeństwo przed zeznaniami świadka R. Z., relacjonującego konkretne wydarzenia, a nie jedynie domysły czy przypuszczenia.

Sąd oddalił wniosek powoda o zobowiązanie pozwanej do przedłożenia zawartej przez nią z (...) umowy o pracę i zobowiązanie (...) do przedłożenia faktur wystawionych w okresie od czerwca 2009 do grudnia 2010, a ponadto przeprowadzenie dowodu z akt sprawy V Ds 12/10 Prokuratury Okręgowej w Toruniu.

Powód nie wyjaśnił, w jaki sposób treść zawartej przez pozwaną po zakończeniu zatrudnienia u niego umowy o pracę może wpływać na ocenę stawianych jej zarzutów co do wykorzystywania tajemnicy jego przedsiębiorstwa. Zarzuty te obejmowały okres od 20 marca 2009 do wniesienia pozwu, czyli do dnia 20 września 2010, zatem badanie dokumentacji za okres od 21 września do 31 grudnia 2009 nie było niczym uzasadnione, zaś dokumenty pochodzące z okresu od 1 czerwca 2009 do 20 września 2010 miały, jak wynika z treści sformułowanego przez powoda wniosku, dostarczyć dopiero prezesowi zarządu powoda informacji wzmacniających podstawy kierowania do pozwanej żądań objętych pozwem. Badanie tych dokumentów było przy tym bezprzedmiotowe wobec niewykazania przez powoda nieuprawnionego wykorzystania przez pozwaną tajemnicy przedsiębiorstwa powoda, o czym później będzie jeszcze mowa.

Chociaż postępowanie w sprawie II K 38/12 Sądu Rejonowego w Kartuzach jest nadal w toku, brak było, w ocenie Sądu, podstaw do zawieszenia rozpoznawanej sprawy do czasu jego zakończenia. Przedmiotem postawionego między innymi pozwanej zarzutu jest czyn z art. 23. ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji; wskazany przepis stanowi, że ten, kto, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi w stosunku do przedsiębiorcy, ujawnia innej osobie lub wykorzystuje we własnej działalności gospodarczej informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, jeżeli wyrządza to poważną szkodę przedsiębiorcy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Poważna szkoda wyrządzona przedsiębiorcy należy do znamion zarzucanego pozwanej czynu, nie jest jednak warunkiem ustalenia popełnienia czynu, o jakim mowa w powoływanych przez powoda przepisach art. 3 ust. 1 oraz art. 11 ust. 1 cytowanej ustawy. Nie zachodzi tym samym tożsamość czynów ustalanych w każdym z prowadzonych postępowań, Sąd nie znalazł wobec tego podstawy do zastosowania przepisu art. 177 § 1 pkt 4 kpc, powód nie wyrażał przy tym zgody na zawieszenie postępowania, przez co nie było też podstaw do zawieszenia postępowania na mocy przepisu art. 178 kpc.

Tak poczynione ustalenia prowadzą do wniosku, że roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z powołanym przez powoda przepisem art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta; stosownie zaś do przepisu art. 11 cytowanej ustawy czynem nieuczciwej konkurencji jest przekazanie, ujawnienie lub wykorzystanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa albo ich nabycie od osoby nieuprawnionej, jeżeli zagraża lub narusza interes przedsiębiorcy (ust. 1); przepis ust. 1 stosuje się również do osoby, która świadczyła pracę na podstawie stosunku pracy lub innego stosunku prawnego - przez okres trzech lat od jego ustania, chyba że umowa stanowi inaczej albo ustał stan tajemnicy (ust. 2); przepisu ust. 1 nie stosuje się wobec tego, kto od nieuprawnionego nabył, w dobrej wierze, na podstawie odpłatnej czynności prawnej, informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa. Sąd może zobowiązać nabywcę do zapłaty stosownego wynagrodzenia za korzystanie z nich, nie dłużej jednak niż do ustania stanu tajemnicy (ust. 1); przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności (ust. 4).

Pozwana zaprzeczała, by dopuściła się czynu nieuczciwej konkurencji, odwołując się do przepisu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z którym podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, by działalnie pozwanej można było zakwalifikować jako sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, przede wszystkim zaś nie udowodnił naruszenia jego interesu jako przedsiębiorcy. Pozwana istotnie rozpoczynając działalność w ramach nowo utworzonej spółki działającej na rynku konkurencyjnym wobec powoda mogła oczekiwać wolnego dostępu do tego rynku, na zasadzie równości, kierując się przy tym tak interesem własnym czy powoda, jak i interesem konsumentów, stosownie do tego, jak nakazuje to czynić przepis art. 17 powołanej przez nią ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Przykładowe czyny nieuczciwej konkurencji zdefiniowane zostały w art. 3 ust. 2 ustawy o nieuczciwej konkurencji i należą do nich naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy czy pomawianie. Na okoliczność marginalnie wspomnianego w toku postępowania rzekomego pomawiania powoda przez działającą w ramach (...) pozwaną powód nie przedstawił, poza gołosłownymi i nieskonkretyzowanymi twierdzeniami prezesa zarządu powoda, żadnych dowodów. Nic nie wskazuje też na to, by pozyskiwanie przez pozwaną dla (...) klientów odbywało się nie przez składanie im korzystnych z punktu widzenia obu stron ofert, a poprzez namawianie ich do rozwiązywania lub niewykonywania umów zawartych z powodem. Naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa może być rozpatrywane w różnych kontekstach, należy mieć przy tym na uwadze sformułowany w art. 11 ust. 4 ustawy o nieuczciwej konkurencji wymóg podjęcia "niezbędnych działań w celu zachowania poufności".

Pozwanej nie można zarzucić, że dopuściła się naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa powoda poprzez uzyskanie dostępu do chronionych przed nią danych; co do danych zaś, do których miała dostęp w związku z pełnioną u powoda funkcją, powód nie wykazał, by skopiowała je w zakresie, w jakim zawarte były w chronionym przez powoda systemie(...). Pozwana potwierdziła natomiast, że jej mąż skopiował na jej prośbę zawartość jej skrzynki z wiadomościami mailowymi. W tym zakresie powód nie zapewnił danym żadnej ochrony poza przewidzianą w regulaminie możliwością kontroli korespondencji. Jeśli powód uznawał treść tej korespondencji za zawierającą "informacje posiadające wartość gospodarczą" nie powinien twierdzić w tej sytuacji, że podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Warunkiem uznania jakiegoś działania za czyn nieuczciwej konkurencji jest to, by wykorzystane informacje były cudze, pozwana w nowej działalności w ramach (...) wykorzystywała zaś przede wszystkim własną wiedzę i doświadczenie nabyte w toku wieloletniej pracy w charakterze spedytora, nie tylko w ramach zatrudnienia u powoda. Tak wiedza o obsługiwanych przez powoda klientach, jak sposób obliczania marż, a tym samym wiedza o oferowanych na rynku transportowo - spedycyjnym cenach, zostały uzyskane przez pozwaną w ramach jej prawidłowo wykonywanych u powoda obowiązków. Dane teleadresowe klientów powoda były powszechnie dostępne, zaś wiedza o ilości zamawianych u powoda usług była zmienna, nie mogła być zasadnie uznana, po upływie jakiegokolwiek czasu od złożenia określonych zamówień, za tajemnicę przedsiębiorstwa powoda. Co do know how obejmującego wiedzę o pozyskiwaniu klientów - pozwana już przychodząc do pracy u powoda miała doświadczenie w tym zakresie, przez co zapewne została zatrudniona, później zaś była cenionym spedytorem, któremu powierzono funkcję kierowniczą. Dodatkowo należy wskazać, że nie zostało ostatecznie wykazane, czy i w jaki sposób pozwana wykorzystywała wiadomości przekazywane jej przez pozostałych wspólników (...), których działania w stosunku do powoda były przedmiotem innych postępowań.

Jedynym doprecyzowaniem postanowień regulaminu powoda dotyczących ochrony tajemnicy służbowej i gospodarczej, było wskazanie, że tajemnica ta obejmuje "cenniki, listy klientów, oprogramowanie, know-how organizacyjne, listy dostawców, treść negocjacji i umów handlowych oraz sprawy technologii wykonywania prac, księgowe, podatkowe, bankowe i finansowe". W tym kontekście trudno jednoznacznie zakwalifikować jako nieuprawnione wykorzystanie cudzych informacji skorzystanie przez pozwaną ze zgromadzonej przez nią własnej korespondencji, dodatkowo nie chronionej w żaden sposób przez powoda.

Działanie będące czynnem nieuczciwej konkurencji powinno ponadto zagrażać lub naruszać interes przedsiębiorcy. Powód odwoływał się w tym zakresie do ogólnikowo ujętego spadku liczby pozyskiwanych zleceń, ale ani nie obliczył ogólnej liczny utraconych na rzecz (...) klientów, ani nie wyliczył, o ile z tego tytułu spadły jego zyski. W ocenie Sądu niemożliwe jest ocenienie takich wartości samodzielnie przez Sąd, nie posiadający stosownych ku temu

wiadomości specjalnych, a brak było podstaw do działania na rzecz reprezentowanego w toku całego postępowania przez zawodowego pełnomocnika powoda w oparciu o przepis art. 232 zd. 2 kpc, tym bardziej, że z jednej strony brak takiego obowiązku po stronie Sądu, z drugiej zaś, że jest to tylko jedna z przesłanek udzielenia powodowi żądanej przez niego ochrony, a pozostałych jej przesłanek nie wykazał. Bezprzedmiotowe było w tej sytuacji również odnoszenie się do mającego przemawiać za oddaleniem powództwa argumentu pozwanej o upływie trzyletniego terminu, po którym jej działaniom nie można byłoby przypisać cech deliktu.

Stosownie do przepisu art. 18 ust. 1 pkt 1 i 6 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać zaniechania niedozwolonych działań i zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej lub ochroną dziedzictwa narodowego - jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji był zawiniony.

Niewykazanie przez powoda, by pozwana dopuściła się czynu nieuczciwej konkurencji, uzasadniało oddalenie powództwa tak w zakresie żądania zaniechania wykorzystywania mających pochodzić od powoda informacji stanowiących tajemnicę jego przedsiębiorstwa, jak i w zakresie zasądzenia na cel związany z ochroną dziedzictwa narodowego wskazanej przez powoda sumy pieniężnej. Na mocy powołanych przepisów art. 3 ust. 1 i art. 11 ust. 1 i 4 w związku z art. 18 ust. 1 pkt 1 i 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji orzeczono zatem jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Stosownie do wyrażonej w przepisie art. 98 kpc zasady odpowiedzialności za wynik procesu w punkcie drugim sentencji wyroku Sąd zasądził od przegrywającego sprawę powoda na rzecz wygrywającej ją pozwanej koszty jej celowej obrony obejmujące koszty zastępstwa procesowego w wysokości odpowiadającej normie § 11 ust. 1 pkt 2 w związku z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.